

עת"א 21299/02/14 - אמיר דוד חבר נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 21299-02-14 חבר נ' ועדת השחרורים ואח'
06 אפריל 2014

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת ליאורה ברודי כב'
השופט אהרון מקובר

העותר
נגד
המשיבים
אמיר דוד חבר
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד רויטל בן-שבת-כץ

ב"כ המשיב 2 עו"ד

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שני למשך 22 חודש בגין הרשעתו בפריצה לדירה, החזקת נשק והחזקת מכשירי פריצה נושא ת"פ 54626-10-10 (בימ"ש שלום כפר-סבא) ובגין גניבה בצוותא והיזק לרכוש בצוותא, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נושא ת"פ 23969-05-11 (בימ"ש שלום בראשל"צ) והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 6.2.14 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית רש"א.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר דחתה את בקשת העותר לשחרור על תנאי שכן היה בפניה דו"ח סוציאלי לא מעודכן אשר התייחס לטיפול גמילה שהעותר אמור היה לעבור, ולא עבר, בכלא חרמון

עמוד 1

ולא התייחס להשתתפותו של העותר בקבוצת צעדים ובקבוצת NA לגמילה מסמים בכלא מעשיהו שעבר לאחר מכן.

עוד טוענת ב"כ העותר כי הוועדה שגתה כשקבעה כאשר תוכנית רש"א לא מאיינת את מסוכנותו של העותר, שכן היא כוללת טיפול קבוצתי ופרטני ושילוב ביחידה לגמילה מהתמכרויות בקרית אונו.

ב"כ העותר לא מתעלמת משחרורו המוקדם של העותר ממאסרים קודמים אך טוענת כי באותה עת הוא לא היה תחת פיקוח רש"א, אשר מוכנה לפקח על התנהגותו במהלך שחרורו המוקדם.

ב"כ העותר מסבירה את אי יציאתו של העותר לחופשות בכך שמלכתחילה הוגדר כאסיר השגחה וכאסיר אלמ"ב, אך הגדרות אלה שונו לאחר מכן ולא היה סיפק בידי העותר לצאת לחופשות עד כה, אך נאמר לו כי לא ייצא לחופשות גם במהלך מאסרו, שאמור להסתיים בעוד שלושה חודשים, מאחר ולא עבר טיפול גמילה מסמים.

ב"כ המשיב טוענת בכתב העתירה כי התנהגותו של העותר נושא מאסרו מלמדת על מסוכנותו כמתואר בביצוע נסיבות ביצוע העבירות בגזרי הדין שצורפו כנספחים ג' - ה' לתגובת המשיב ובעברו הפלילי המכביד של העותר החל מהיותו נער, כאשר הוא שוחרר בעבר על תנאי ממאסר של שנתיים והמשיך בדרכו העבריינית.

כמו כן, מצביעה ב"כ המשיב על כך שהעותר לא עבר תהליך טיפולי לגמילה מסמים וטרם יצא לחופשות, בהיותו מכחיש את מרבית העבירות המיוחסות לו, ולאור תיאור אישיותו בחוות דעת מב"ן שהיתה בפני הוועדה והוצגה גם בפניו.

לטענת ב"כ המשיב, אין בתוכנית השיקומית של רש"א כדי לאיין את מסוכנותו של העותר, שכן כאשר שוחרר על תנאי ממאסרו הראשון היה מטופל באותו מרכז בקרית אונו שאליו הוא אמור להישלח היום במהלך שחרורו על תנאי.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא עמדה על מסוכנותו של העותר, במיוחד ברכושו של הזולת אשר בא לביטוי בהתנהגותו נושא מאסרו ובעברו הפלילי בגין עבירות רכוש וסמים.

הוועדה לא התעלמה מהתוכנית השיקומית של רש"א, ואף אנו איננו מתעלמים ממנה אך אנו סבורים, כמו הוועדה, בהסתמך על חוות דעת מב"ן ועל עמדת גורמי הטיפול, גם אם אנו לוקחים בחשבון את טענת ב"כ העותר שהעותר עבר קבוצות לצורך גמילה מסמים, כי אין בתוכנית זו כדי לאיין את מסוכנותו של העותר לאור אישיותו המתוארת בחוות דעת מב"ן ולאור התייחסותו לביצוע העבירות נושא מאסרו כפי שבאה לביטוי בחוות דעת גורמי הטיפול.

גם אם העותר לא יצא לחופשות מסיבות שבסופו של יום התבררו כלא מוצדקות, הרי יש בכך כדי להצדיק את עמדת הוועדה שלא ניתן היה לבחון את התנהגותו של העותר במהלך חופשות וגם בכך יש כדי להצדיק את החלטת הוועדה לפיה אין בתוכנית השיקומית של רש"א, שאיננה חזות הכל, כדי לאיין את מסוכנותו של העותר.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

אברהם טל, נשיא
אב"ד

ליאורה ברודי, שופטת

אהרון מקובר, שופט